

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 607/2019
12.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марина Благојевића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 650/18 од 18.10.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 41/18 од 27.02.2019. године, у седници већа одржаној 12.09.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 650/18 од 18.10.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 41/18 од 27.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 319/16 од 08.11.2016. године окривљени АА је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, оштећена ББ је упућена на парнични поступак ради остварења имовинско-правног захтева док је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 650/18 од 18.10.2018. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 319/16 од 08.11.2016. године тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато време задржавања 24.08.2012. године од 14.35 до 20.15 часова, те му је на основу члана 86. КЗ изречена мера забране управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од једне године, по правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне

затвора не урачунава у време трајања мере, док је оштећена ББ са имовинско-правним захтевом упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 41/18 од 27.02.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 650/18 од 18.10.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, Апелационог суда у Новом Саду Кж1 650/18 од 18.10.2018. године и КжЗ 41/18 од 27.02.2019. године, бранилац окривљеног, адвокат Марин Благојевић, поднео је захтев за заштиту законитости, „због повреде закона из члана 485. став 4. у вези члана 439. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће потврдити првостепену ослобађајућу пресуду или да укине побијану другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на недозвољеним доказима: записнику о увиђају са скицом лица места сачињеном у оквиру другостепеног претреса 14.06.2017. године, те допунском саобраћајном вештачењу.

Врховни касациони суд ове наводе оцењује као неосноване, с`обзиром на то да је другостепени суд, у поступку по жалби, пошто је веће нашло да је потребно због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања одржати претрес, поступио у смислу члана 449. став 1. ЗКП којим је прописано да ће се претрес пред другостепеним судом одржати ако је потребно да се због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања изведу или понове докази који су изведени или одбијени од стране првостепеног суда, а постоје оправдани разлози да се предмет не врати првостепеном суду на поновни главни претрес.

Одредбом члана 404. став 2. ЗКП, која се односи на извођење доказа ван главног претреса, је прописано да ако је потребно да се изврши увиђај или реконструкција ван главног претреса, веће ће овластити председника већа или судију члана већа да то учини, а одредбом члана 450. став 6. ЗКП је прописано да ће се одредбе о главном претресу пред првостепеним судом сходно примењивати и у претресу пред другостепеним судом, ако овим закоником није другачије одређено.

Дакле, Врховни касациони суд налази да су докази на које указује одбрана: записник о увиђају са скицом лица места 14.06.2017. године, те допунско саобраћајно вештачење прибављени и изведени пред другостепеним судом у законитом поступку, у складу са цитираним одредбама члана 449. став 1. и члана 404. став 2. Законика о кривичном поступку, те напред изнете наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Марина Благојевића, да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењује као неосноване.

Осим тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног АА се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, уз образложење да описаним радњама за које је окривљени оглашен кривим, у изреци другостепене пресуде, нису обухваћени сви елементи кривичног дела, односно да у истим радњама недостаје субјективни елемент предметног кривичног дела.

Врховни касациони суд и ове наводе у поднетом захтеву браниоца окривљеног оцењује као неосноване налазећи да из описа субјективног елемента у изреци пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 650/18 од 18.10.2018. године: „иако свестан да услед тога може да наступи забрањена последица, али је олако држао да она неће наступити“ произлази нехатно поступање окривљеног АА како у односу на основно кривично дело из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ тако и у односу на насталу тежу последицу, односно смрт оштећеног ВВ. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Имајући у виду напред изнето, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић